

mistænkte for Kolera, altsaa Skibe, som der i Almindelighed betragtet ikke er nogen- som helst Grund til at træffe nogen særegen Foranstaltning imod. I Anledning af, hvad en æret Taler yttrede, maa jeg fremhæve, at netop naar dette Vædringsforslag vedtages, og efter hvad der ibrigt ligger i Loven, saa kommer Lægeekspertise til fornødent Fald frem, naar Skipperen gjør Anmeldelse. Det er ikke Meningen, at der ikke skal være Tale om at spørge en Læge, naar der er Anledning der- til; hvis der ved Anmeldelsen findes Grund dertil, er det ogsaa berettiget, at der kommer et Lægeekspertise, og at der bliver anstillet nærmere Undersøgelser om, hvorvidt der kan til- stedes Skipperen Afgang til Land. Her er imidlertid Spørgsmaal om Foranstaltninger, der skulle træffes mod Skipperen, naar han er i rum Sø, altsaa paa et Tidspunkt, hvor han ikke kan faae fat paa en Læge. Der er Spørgsmaal om, hvad der skal gjøres af ham, naar han faar den danske Kyst i Sigte, og hvor det altsaa ikke er muligt at faae Lægeekspertise eller Andet til Stede i Diebliffet. Hvad der derimod skal gjøres af Skipperen, naar han kommer i Land og anmelder sig for Karantænevæsenet, er et andet Spørgsmaal; der bliver Skipperens eget Skjøn ikke let afgjørende, der er det Karantænevæsenets Sag at stille det Spørgsmaal til Skipperen, som det anser for fornødent. Jeg antager derfor, at man under Omstændigheder, som virkelig anses faretruende, vil kunne undgaa alt det, som den ærede Landsstingsmand for Njøben- havn (Broberg) omtalte, derved, at Karantænekommissionen ihuelsthen vil spørge Skip- peren ikke blot, om han har Syge om Bord, men ogsaa, om Noget har været syg paa Veien og er bleven sendt hjem. Hovedbe- tragtingen er som sagt den, at Paragraf 8 angaar Skibe, som komme fra Steder, som ikke ere ansete for kolerasmittede eller mistænkte for at have Kolera, altsaa f. Ex. Steder, hvor der med Hensyn til Landtransporten slet Intet foretages for at forhindre Passagerernes Frihed. Derfor kan jeg ikke skjønne, at der er nogen som helst Grund til at gaa videre, end Lovforslaget har gjort, i alt Fald med den Vædring, jeg har tilladt mig at fore- sla.

Broberg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Broberg: Jeg skal blot gjøre op- mærksom paa, at jeg rigtignok egentlig reg-

ner den Uleilighed, en Captain vilde have ved at heise Karantæneslag, for at være uden nogen- som helst Beskyddning. Naar der er henvist til Loven af 1880, saa er det jo ganske vist, at den staar ved Magt, og at den indeholder den almindelige Bestemmelse, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at naar Skibsførere faae denne nye Lov at se, er det aldeles ikke sagt, at de vide, at Loven af 1880 netop indeholder den Bemærkning, som er udhævet, at de have denne Forpligtelse, naar de kom i Land. Det er Noget, de vide af sig selv, det er Noget, de have lært ad Erfaringens Vei, at naar de kommer til en dansk Havn, skulle de melde sig; men de vide ikke, at det staar i Loven af 1880, de tro maaste, at der staar noget helt Andet i den. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæs- sigt, om der blev nævnt Lidt til Tydeliggjø- relse deraf. Naar den høitærede Minister har sagt, at vi vidste jo nok, at der her var Tale om Steder, der ikke vare kolerasmittede, saa er det ganske vist, at dette vel heller ikke er undgaaet Nogens Opmærksomhed; det er hovedsagelig det, der er Tale om i dette Tilfælde. Men jeg vil dog gjøre opmærk- som paa, at om det end ikke er fra kolera- smittede Steder, Skibene ere komne, men at tværtimod det Modsatte er Tilfældet, er det jo dog Noget, vi vide, at der kan komme Passagerer om Bord i en Dampbaad, som have passeret kolerasmittede Steder, og som altsaa kunne medbringe Smitte, der kan komme til at yttre sig undervejs. Jeg tror, at lidt Forsigtighed i denne Henseende er hensigtsmæssig, det er kun det, jeg vilde an- befale; personlig har jeg, som sagt, ingen Interesse deraf, det er mig ganske ligegyldigt.

Fischer: Ja, paa den Maade kunne vi jo Alle tage Sagen, idet vi kunne sige, at det var os ganske ligegyldigt, om der staar det One eller det Andet i Loven, men Op- gaven er jo dog den at faae Redaktionen saa klar og let fattelig som muligt, og det ærede Medlem har virkelig en Fortjeneste af strax ved denne Sags 1ste Behandling at have gjort opmærksom paa det Udsættelige deri i dette Tilfælde. Den Fortjeneste skal det ærede Medlem ikke opgive; thi hans Vædringsforslag tror jeg ikke indeholder nogen Fortjeneste for ham. Jeg vil da ikke kunne stemme for det; thi i det Hovedpunkt, jeg forrige Gang, jeg havde Ordet, fremhæ- vede, er det ærede Medlem endnu lige saa uklar, som han var den første Dag. — Hvad det af mig stillede Vædringsforslag angaar, indvendte den høitærede Justitsmi- nister derimod, at det kunde forstås saaledes,